

Kristus Konungen högtid 2023

Det är inte alla evangelieläsningar som är så entydiga och omöjliga att omtolka som det vi just fick höra hos Matteus. I det rike som tillhör Kristus Konungen skall de hungriga, törstiga, hemlösa, sjuka och fängslade få all den kärlek och hjälp som tillkommer dem. Om vi vill vara med i detta rike är det vår uppgift att göra allt vad vi kan för att hjälpa dem. Om inte, ja, då väntar evigt straff. Jesus har till grad identifierat sig med alla dessa nödställda, att vi inte kan nå fram till honom om vi vänder oss bort från dem. Här ställs verkligen evangeliet på sin spets. Här har den katolska socialläran sin bibliska grund. Här får vårt liv som kristna sin grundinriktning. Här är det ord och inga visor.

Ändå är det så lätt hänt att vi tummar på den sanning som Jesus så klart och tydligt förkunnar: att vår eviga salighet beror på hur vi har tagit emot honom i hans lidande lemmar. Ibland kan någon vara frestad att säga att vi inte får läsa Bibeln på ett fundamentalistiskt sätt. Men här går det inte att komma undan med några bortförklaringar. Här måste vi förstå att vi får göra allt vad vi kan för att räknas till de godhjärtade fåren och inte till de förhärdade getterna. Vi behöver Guds nåd för att växa in i den värdighet och det levnadssätt som dessa får har tillägnat sig tack vare sin Herdes ständiga omsorg. ”Se, jag skall själv ta mig an mina får och leta dem tillsammans” (Hes 34:11). Tack vare all den kärlek som Jesus har gett oss och överöst oss med, kan vi visa hans kärlek till alla dem som har sänder i vår väg. Det inte bara vår egen fattiga kärlek vi skall ge vidare utan Jesu egen gränslösa kärlek som vi får förmedla.

Samtidigt måste vi få Guds hjälp och nåd för att se hur vi i vår livssituation kan hitta vårt sätt att tjäna de utsatta. Det är stor skillnad om man tillhör Moder Teresas barmhärtighetsmissionärer eller är revisor, fastighetsmäklare eller programmerare. Vi är alla delaktiga i den ständiga kärlekstjänst som Kristus Konungen låter alla döpta får del av. Det är vårt privilegium som Faderns älskade barn att vi får del av Sonens uppdrag att sätta världen i brand med Sonens kärlek. Det gäller bara att se sin del i det hela, sina möjligheter och finna sin glädje i att man kan hjälpa Kristus, konungen som vi bli allas tjänare, att nå fram till varje utblottad och bortglömd människa.

”Kristus har uppstått från de döda, som den förste av de avlidna” (jfr 1 Kor 15:20). När han uppstår och förhärligas hos sin Fader lämnar han oss inte åt vårt öde. Tvärtom, nu kan han som den uppståndne Herren leda oss, sin hjord in i den fulla härligheten som väntar oss alla – om vi tjänar honom i hans fattiga och utsatta. Hans rike är inte av denna världen, men han vill förvandla hela världen så att den blir genomlyst av hans kärlek. Ända till tidens slut förblir han verksam för att fördriva mörkrets makter och låta sitt ljus lysa upp hela vår verklighet. ”Den siste

fienden som förintas är döden” (1 Kor 15:26). Synden och själviskhet leder alltid, förr eller senare, till döden. Men genom sin uppståndelse har Kristus brutit ner dödsrikets portar och öppnat himlens portar på vid gavel. Men för att kunna slinka in där, måste vi ner på knä i tillbedjan för att få kraft och mod att tvätta de fattigas smutsiga fötter.

Bön och kärlektjänst hör ihop. Liturgi och diakoni går in i vartannat som vi ser så tydligt i skärtorsdagens liturgi, när Jesus tvättade sina lärjungars fötter. Också idag när vi firar Kristus Konungens dag ser vi samma djupa enhet. Vi tillber Jesus Kristus som världsalltets konung just genom att visa honom vår vördnad i hans hungriga och nakna lemmar, de som har hedersplatsen i hans rike. Gång på gång måste vi fråga oss om vi är villiga till denna tjänst. Återigen, det finns så många olika möjligheter att stödja, hjälpa, tjänat, utge oss själva i Jesu efterföljelse. Grunden för vårt kristna liv är att vi inte bara skall leva för vår egen skull, söka nöjen, tidsfördriv och tillfredsställa alla våra behov och böjelser, nycker och infall. Vi kan aldrig riktigt slå oss till ro och säga; nu har jag gjort mitt genom att skicka en tusenlapp till Caritas’ adventsinsamling för de svältande på Afrikas horn. Det finns alltid något mer, någon ny som vädjar om min kärlek och insats.

Jesus vill tända en eld på vår jord – och i vårt hjärta. Jesus vill tända ett ljus, ett hoppets ljus för dem som sitter i dödens skugga, i krigets skyttegravar och i sjukrummet i väntan på döden. Överallt vill han tränga in och förvandla, hela och helga. Vi är ständigt föremål för all denna kärlek från hans sida, men mestadels tänker vi inte på det utan på hur vi skall fördriva vår tid. Därför behöver vi höra det som vi hörde i dagens evangelium om och om igen. Vi behöver bli påminda om att Jesus vill fortsätta att genom oss förmedla sin nåd och kärlek. Hans rike är alltid i vardande. Det kan alltid bli ännu mer verksamt i vår värld. Vi är alla delaktiga i detta rike, som gavs oss som ett litet sädeskorn när vi döptes. Outtröttligt fortsätter den förhärligade Herren sitt verk. ”Men när allt har lagts under honom, skall Sonen själv underordna sig den som har lagt allt under honom, så att Gud blir allt, överallt” (Matt 15:28),

Mestadels är denna process dold för våra nyfikna blickar, men ibland lättas det på förlåten och vi ser hur Guds rike växer fram: i hjärtats innersta djup likaväl som i samhällets utkanter. Överallt banar sig detta rike en väg. Vi kan bara be att denna väg blir vår egen väg. Då får vi i gemenskap med Kristus Konungen arbeta på en värld där ingen behöver hungra eller lida, törsta eller gå naken. Mycket beror på oss, men lyckligtvis är det Jesus Kristus som är Konungen, den som leder och styr. Han vill leda oss alla in i hans rikets fullhet. Vi ber för varandra att vi i samfällid enhet och iver får tjäna honom i hans lidande lemmar, i våra älskade bröder och systrar, i de fattigaste av de fattiga.